

Lovforslag nr. L 149. Fremsat den 15. december 1988 af socialministeren (Aase Olesen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand

(Indførelse af igangsætningsydelse)

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 25. marts 1987, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 353 af 1. juli 1988, indsættes efter § 42 i kapitel 9:

»§ 42 a. Personer, der har modtaget kontanthjælp efter § 37 i en sammenhængende periode på 9 måneder eller mere, og som etablerer og driver selvstændig virksomhed, har ret til at få udbetalt halvdelen af den senest udbetalte kontanthjælp i indtil 1 år som en fast månedlig ydelse.

Stk. 2. Ydelsen efter stk. 1 kan tilsvarende udbetales til personer, der har modtaget kontanthjælp efter § 37 i en sammenhængende periode på mere end 3 måneder og mindre end 9 måneder.

Stk. 3. Indtægterne fra den selvstændige virksomhed fratrækkes ikke i ydelsen. Det er en forudsætning for udbetaling af ydelsen, at den pågældende ikke får lønindtægter ved siden af eller i stedet for indtægterne fra virksomheden.

Stk. 4. En person, der modtager kontanthjælp efter stk. 1, kan vælge at gå tilbage til kontanthjælp efter § 37, stk. 2, 4. pkt. Tilsvarende kan en person, der modtager kontanthjælp efter stk. 2, vælge at gå tilbage til kontanthjælp efter § 37, stk. 2, 1. og 2. pkt«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 1989.

Stk. 2. Ministeren fremsætter forslag for Folketinget om revision af loven inden udgangen af 1991.«

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget fremsættes som led i regeringens bestræbelser på at aktivere kontanthjælpsmodtagere til en aktiv tilværelse.

Lovforslaget er inspireret af et frikommuneforsøg, som Lyngby-Taarbæk Kommune ønsker at gennemføre, hvorefter der efter 9 måneders kontanthjælp kan udbetales halv kontanthjælp i indtil 1 år under etablering af selvstændig virksomhed, jf. forslag til ny § 33 a i forslag til lov om ændring af lov om frikommuner (L 78).

Forslaget har nærmere til formål at give kontanthjælpsmodtagere, der har fået hjælp i en sammenhængende periode på 9 måneder eller mere, *ret* til at få udbetalt en igangsætningsydelse i form af halvdel af den sidst udbetalte kontanthjælp, mens de etablerer selvstændig virksomhed.

Forslaget åbner samtidig mulighed for, at kommunerne i det enkelte tilfælde kan beslutte at udbetale igangsætningsydelse allerede, når en person har modtaget kontanthjælp i 3 sammenhængende måneder.

Den halve ydelse skal kunne bevares i indtil 1 år, uden at indtægten fra den selvstændige virksomhed fratrækkes.

Sigtet er, at pågældende skal blive i stand til at klare sig selv ved sin virksomhed. Hvis pågældende i 1-års perioden får lønnet arbejde, forudsættes det, at ydelsen bortfalder. Pågældende har oplysningspligt herom, men herudover er det meningen, at ydelsen kan modtages, uden at den pågældende behøver at stå i kontakt med socialforvaltningen.

Ordningen ligner den iværksætterydelse, som arbejdsledighedsdagpengeberettigede kan få efter lov om arbejdstilbud til ledige.

Hvis den selvstændige virksomhed ikke lykkes, skal pågældende kunne gå tilbage til den tidligere udbetalte kontanthjælp. Personer, der tidligere har modtaget hjælp efter lovens § 37, stk. 2, 4. pkt., vil dog ikke efter en periode med halv kontanthjælp få ret til en ny 9 måneders periode med grundydelse efter § 37, stk. 2, 1. pkt. For personer, der ved overgangen til

halv kontanthjælpsydelse modtog hjælp efter § 37, stk. 2, 1. pkt., suspenderes 9-måneders perioden. Fristen begynder først at løbe igen, når udbetalingen af kontanthjælpen genoptages efter afslutningen af perioden med halv kontanthjælpsydelse.

Det foreslås, at der på grundlag af erfaringerne med udbetaling af halv kontanthjælpsydelse fremsættes forslag til revision af bestemmelserne inden udgangen af 1991.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget giver næppe større administrative problemer for kommunerne.

Økonomiske konsekvenser

Det er ikke muligt at foretage en nøjere beregning af forslagens økonomiske konsekvenser, bl.a. fordi der ikke findes oplysninger, der kan belyse udnyttelsesgraden i ordningen.

Antages det, at udnyttelsesgraden i ordningen bliver ca. 1,5 pct., og at der alternativt fortsat skulle være ydet kontanthjælp i en periode på gennemsnitlig 4 måneder for dem, der får tilbuddet efter 3 måneder, og gennemsnitlig 10 måneder for dem, der får tilbuddet efter 9 måneder, skønnes ordningen at medføre en mindredgift til kontanthjælp på ca. 20 mio. kr. om året i gennemsnit i ordningens to første år. Da ordningen træder i kraft pr. 1. april 1989, skønnes mindredgiften herefter at blive 15 mio. kr. i 1989 og 20 mio. kr. i 1990. Det er i beregningerne forudsat, at tilbuddet til de kontanthjælpsmodtagere, der allerede er berettiget til tilbud ved ordningens ikrafttræden, vil blive afviklet i løbet af ordningens to første år. For de følgende år skønnes mindredgiften at blive noget lavere, idet kun de kontanthjælpsmodtagere, der bliver berettiget i løbet af året, indgår i beregningen af antallet af afviklede tilbud. Den årlige mindredgift skønnes derfor i de følgende år at blive ca. 13 mio. kr.